

23.01

PO FUNDUSZ EKSPERCKI

Warszawa, dnia 19.01.2017 r.

DECYZJA NR 1/2017
Platformy Obywatelskiej Rzeczypospolitej Polskiej
w sprawie
odmowy udzielenia informacji publicznej
z dnia 19.01.2017 r.

Na podstawie art. 5 ust. 2 w zw. z art. 16 ust. 1 oraz ust. 2 pkt. 1) oraz art. 17 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1764 j.t.) oraz art. 138 §1 pkt. 1) w związku z art. 127 §3 ustawy z 14.6.1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016 r. poz. 23 j.t.), po rozpatrzeniu wniosku Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska o ponowne rozpatrzenie sprawy wywołanej wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej w zakresie informacji o wydatkach poniesionych z Funduszu Eksperckiego partii, w tym danych osób, na rzecz których wydatki te zostały dokonane, zakończonej decyzją organu z dnia 29 listopada 2016 r.

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję

Uzasadnienie

Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska wnioskiem z 2 stycznia 2017 r., doręczonym organowi w dniu 9 stycznia 2017 r., wystąpiło o ponowne rozpatrzenie sprawy wywołanej wnioskiem strony o udostępnienie informacji publicznej w zakresie informacji o wydatkach poniesionych z Funduszu Eksperckiego partii od roku 2010 r. W uzasadnieniu wniosku, strona wskazała, że art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej nie znajdzie zastosowania w niniejszej sprawie.

Organ po przeprowadzeniu analizy wniosku stwierdza, że zarzuty, przedstawione w uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, nie są uzasadnione.

W szczególności brak przesłanek do uznania, że art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej nie powinien w ogóle znaleźć zastosowania w niniejszej sprawie. Przeciwnie, utrwalone orzecznictwo sądów administracyjnych oraz Naczelnego Sądu Administracyjnego,

także wydane po dniu 4 lutego 2015 r. wyraźnie wskazuje, że informacja o wysokości wynagrodzenia osób fizycznych stanowi element chronionej prawem prywatności tych osób i jako taka podlega ograniczeniu, co do jej ujawniania podmiotom trzecim. Zasadę tę stosuje się, o ile osoba fizyczna nie pełni funkcji publicznej, przy czym na gruncie ustawy o dostępie do informacji publicznej to ostatnie pojęcie wykładane jest swoiście oraz szerzej niż w definicjach stosowanych w innych aktach prawnych (w tym art. 115 Kodeksu karnego), (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie sygn. akt I OSK 2586/14, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie sygn. akt II SA/Wa 792/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach sygn. akt IV SA/GI 348/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu sygn. akt IV SA/Po 477/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach sygn. akt IV SA/GI 391/16, wyrok Wojewódzkiego Sąd Administracyjny w Bydgoszczy sygn. akt II SA/Bd 300/16)

Wskazana wyżej linia orzecznicza jest spójna i dotąd nie zakwestionowana. Brak jakichkolwiek podstaw do stawiania twierdzeń, jakie zawiera wniosek strony, a mianowicie, że prywatność osoby fizycznej jest wyłączona w zakresie, w jakim wchodzi w grę informacja o umowie zawartej przez tę osobę z każdym podmiotem zobowiązanym na gruncie ustawy o dostępie do informacji publicznej. Jak się wydaje, strona stoi na stanowisku, że sama wola podmiotu wnioskującego uzyskania informacji o wydatkach partii politycznej (a w istocie każdego innego podmiotu zobowiązanego), wyłącza stosowanie przez organ art. 5 ust. 2 ustawy. Oznaczałoby to, że zawieranie umowy oraz uzyskanie wynagrodzenia jest wyłączone z ochrony na gruncie prawa do prywatności. Otóż pogląd taki jest niezgodny z rzeczywistością. Wyłączenie stosowania art. 5 ust. 2 ustawy w odniesieniu do określonych informacji publicznych (np. umowy lub wydatki) wymagałoby odpowiedniego zapisu w ustawie.

Uwzględniając fakt, że przynależność partyjna osoby jest informacją posiadającą status danej wrażliwej, można zasadnie bronić stanowiska, że także umowy obywateli z partiami politycznymi mogą co najmniej być analizowane w kontekście ich prawa do prywatności. Jest to bowiem sfera relacji związanych m.in. z poglądami danej osoby, niekoniecznie podlegającymi ujawnieniu tylko dlatego, że uzyskała ona wynagrodzenie za np. sporządzenie opinii czy np. projektu graficznego publikacji (przy czym organ podtrzymuje także tezę, że uzyskanie wynagrodzenia jako takie, należy do sfery prywatności osoby). O ile można zastanawiać się nad granicami tej prywatności, o tyle całkowite wyłączenie stosowania art. 5 ust. 2 ustawy, które wydaje się postulować strona, nie znajduje podstaw prawnych. Nie ulega natomiast kwestii, że brak jakichkolwiek powodów do kreślenia tutaj analogii z relacją umowną z organem publicznym. Cytowane przez stronę orzeczenie Sądu Najwyższego, dotyczy właśnie wydatków gminy. W ocenie organu utożsamianie partii politycznych z organami

państwa i samorządu jest błędem w samym założeniu. Podobnie jak powoływanie w sprawie zasady jawności finansów publicznych. Zresztą, stanowisko wyrażone w wyroku przez Sąd Najwyższy nie znajduje w istocie potwierdzenia w orzecznictwie sądów administracyjnych.

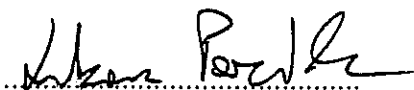
Wbrew pozorom, analiza zagadnienia stanowiącego podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, a więc kolizji prawa obywateli do informacji z prawem obywateli do prywatności, w kontekście funkcjonowania partii politycznych, wymaga nieco subtelniejszej refleksji niż przyjęcie, że skoro ktoś zawiera umowę z partią polityczną, to musi się liczyć z ujawnieniem tego faktu wobec wszystkich. Cytat z twórczości własnej autorów wniosku, dotyczących relacji obywatel – władza, jest w tym kontekście co najmniej chybiony. Traktowanie partii politycznych i osób zawierających z nimi umowy jako „władzę”, jest, oględnie mówiąc, nieporozumieniem. Dążenie do jawności jest niewątpliwie godnym szacunku założeniem strony wnioskującej i nie powinna w tym ustawać. Jak się jednak wydaje, uwzględnienie w tym dążeniu praw współobywateli, nie jest postulatem zasługującym na odrzucenie a priori. A z całą pewnością brak podstaw prawnych do takiego odrzucenia.

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że konkluzja organu wyrażona w zaskarżonej decyzji, jakoby wystąpiły przesłanki do odmowy udostępnienia informacji publicznej w zakresie, w jakim dotyczy ona osób fizycznych, była prawidłowa.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Stronie niezadowolonej z decyzji przysługuje w terminie 30 od dnia jej doręczenia, prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Platformy Obywatelskiej Rzeczypospolitej Polskiej (adres: ul. Wiejska 12a, 00-490 Warszawa).

Otrzymuje:

- strona: Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska, ul. Ursynowska 22/2, 02-605 Warszawa
- a/a

PLATFORMA OBYWATELSKA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Biurowie Krajowe
ul. Wlajska 12a, p.IV, 00-490 Warszawa
tel.: 22 459 64 00, fax: 22 459 64 31

23.01

PRIORYTET

POTWIERDZENIE
ODBIORU

R

(00)259007731789175201

OPŁATA POBRANA
TAXE PERÇUE - POLOGNE
umowa Nr 2466/CP RH 13-3/2011/D
z Poczta Polska S.A. z dnia 11.07.2011 r.
Nadano w UP Warszawa 133

Stowarzyszenie
Sieć Obywatelska Polska
ul. Ursynowska 22/1
02-605 Warszawa

